

พระราชกฤษฎีกา

การทำสำมะโนและการสำรวจธุรกิจทางการค้า
และธุรกิจทางการบริการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาการทำ
สำมะโนและการสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ พ.ศ.

๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการกำสำมะโนและการสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีประเภทการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการท้ายพระราชกฤษฎีกาการกำสำมะโนและการสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้บัญชีประเภทการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีประเภทการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ
ท้ายพระราชกฤษฎีกาการทำสำมะโนและการสำรวจธุรกิจ
ทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๑

เลขที่	ประเภทธุรกิจ
๑	การขายส่งสินค้าทุกชนิด
๒	การขายปลีกสินค้าทุกชนิด
๓	การขายอาหาร เครื่องดื่ม โรงแรม และสถานที่พักอาศัยอื่นๆ
๔	สถาบันการเงิน
๕	การประกันภัย
๖	บริการเกี่ยวกับการให้เช่าและการดำเนินงานด้านอสังหาริมทรัพย์ บริการทางกฎหมาย บริการทางการบัญชี บริการการบันทึกข้อมูลและ ประมวลผล บริการทางสถาปัตยกรรมและวิศวกรรม บริการการโฆษณา บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ และการให้บริการธุรกิจอื่นที่ คล้ายคลึงกัน
๗	บริการสุขภาพ และบริการอื่นที่คล้ายคลึงกัน
๘	บริการทางสังคมและบริการชุมชนที่เกี่ยวกับบริการการศึกษา บริการ ทางการแพทย์ บริการการสงเคราะห์และสวัสดิการ สถาบันวิจัยและ วิทยาศาสตร์ สถาบันธุรกิจเอกชน สมาคมอาชีพ และสมาคมกรรมกร
๙	บริการบันเทิง บริการนันทนาการและวัฒนธรรม
๑๐	บริการส่วนบุคคล และบริการในครัวเรือน
๑๑	บริการเกี่ยวกับการขนส่ง

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบัญชี
ท้ายพระราชกฤษฎีกาการทำสำมะโนและการสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทาง
การบริการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดประเภทการประกอบธุรกิจทางการค้าและ
ธุรกิจทางการบริการไว้ในวงจำกัด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้การเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากการทำสำมะโนและการสำรวจเป็นไปอย่างกว้างขวางและใช้เป็นเครื่องวัด
ภาวะเศรษฐกิจของธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึง
จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้